

ISSN 1318-5772 XXXII (2025) št. 3

BOŽJA BESEDA DANES

Revija Zavoda Biblično gibanje

»Vsako dobro drevo
rodi dobre sadove.«

(Mt 7,17)

οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν
καρποὺς καλοὺς ποιεῖ.

SVETO LETO: SADOVI V ŽIVLJENJU

BOŽJA BESEDA RASTE Gregor Čušin
Beton in regrat

POGOVOR Z JANEZOM KOZINCEM s. S. Večko, T. Omerzel
Sadovi božjega kraljestva se nikoli
ne bodo svetili kakor reklamni napisi

RAZLAGA ODLOMKA STARE ZAVEZE Klaus Einspieler
Sadovi Abrahamovega življenja

RAZLAGA ODLOMKA NOVE ZAVEZE Aleš Čerin
Ko življenje zadrhti: kako mirno čakati
na Božjo rešitev in ohraniti upanje

RAZLAGA ODLOMKA NOVE ZAVEZE Marko Rijavec
Tekma za neminljiv venec: apostol
Pavel in njegove športne metafore

IZZIV ZA OSEBNO DELO br. Jaro Knežević
Kaj vidi tvoja ljubezen, Gospod, ko se ozreš name?

UVODNIK Teja Omerzel (DRZNA) ODLOČITEV	3
BOŽJA BESEDA RASTE Gregor Čušin BETON IN REGRAT	4
BOŽJA BESEDA MED MLADIMI s. Snežna Večko SADOVI SVETOLETNEGA ROMANJA MLADIH V RIM	6
POGOVOR S PRIJATELJI BOŽJE BESEDE s. Snežna Večko, Teja Omerzel SADOVI BOŽJEGA KRALJESTVA SE NIKOLI NE BODO SVETILI KAKOR REKLAMNI NAPISI	9
RAZLAGA ODLOMKA STARE ZAVEZE Klaus Einspieler SADOVI ABRAHAMOVEGA ŽIVLJENJA	14
RAZLAGA ODLOMKA NOVE ZAVEZE Aleš Čerin KO ŽIVLJENJE ZADRHTI: KAKO MIRNO ČAKATI NA BOŽJO REŠITEV IN OHRANITI UPANJE	17
RAZLAGA ODLOMKA NOVE ZAVEZE Marko Rijavec TEKMA ZA NEMINLJIV VENEC	21
BOŽJA BESEDA V ZAKONU s. Snežna Večko PRVE DRUŽINSKE SVETOPISEMSKE DUHOVNE VAJE – NAJLEPŠI SAD	24
PRIPOROČAMO V BRANJE Samo Skralovnik SVETNIKI NA FILMSKEM PLATNU	32
SMEJATI SE S SVETIM PISMOM Marc Gellman PARADIŽNIK	33
BOŽJA BESEDA V PODOBI Vera Turnšek Klepej, Marjan Drev SVETOLETNA RAZSTAVA ODSEVI UPANJA	34
OSEBE V SVETEM PISMU Izet Veladžić BOŽJI ČLOVEK IN STARI PREROK	36
MALI KLJUČ SVETEGA PISMA s. Snežna Večko PAVLOVO MISIJONSKO DELOVANJE	37
CERKVENI OČETJE BEREJO SVETO PISMO br. Jan Dominik Bogataj AVGUŠTIN O PRIJATELJSTVU KOT SADU SKUPNE POTI IN ROMANJA	38
IZZIV ZA OSEBNO DELO br. Jaro Knežević KAJ VIDI TVOJA LJUBEZEN, GOSPOD, KO SE OZREŠ NAME?	40
SVETOPISEMSKA NIŠA Vinko Ošlak PAVLOVE SKUŠNJAVE	42
BOŽJA BESEDA NA PLATNU p. Andraž Arko FILMSKE JASLICE	46
BOŽJA BESEDA MED MLADIMI Maksimilijan Matjaž POGLEJ GOR!	48
MOLITEV Z BOŽJO BESEDO Nina Šavli JUBILEJNA MOLITEV ZA SADOVE: OStanITE IN OBRODITE!	50

BOŽJA BESEDA DANES je katoliška biblična revija,
ki jo izdaja Zavod Biblično gibanje s podporo SŠK.
Izhaja trikrat letno.

Revijo lahko naročite ali odjavite po pošti
na naslov gibanja in uredništva.

NASLOV ZAVODA IN UREDNIŠTVA:
Zavod Biblično gibanje
Poljanska cesta 2, 1000 Ljubljana
info@biblicnogibanje.si
www.biblicnogibanje.si
www.facebook.com/biblicnogibanje.si

UREDNIŠKI ODBOR:

Tatjana Rupnik, Jure Koželj, Snežna Večko,
Bogdan Rus, Marko Rijavec, Teja Omerzel

GLAVNI UREDNIK: Samo Skralovnik

ODGOVORNI UREDNIK: Maksimilijan Matjaž

LEKTORIRANJE: Aleksandra Kocmut

FOTOGRAFIJE: Avtorji uporabljenih fotografij
so navedeni pod fotografijami.

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI: Cristina Pop (Unsplash)

PRELOM IN PRIPRAVA ZA TISK: Robert Rošker

OBLIKOVNA ZASNOVA: Branka Smodiš

TISK: Salve, d. o. o., Ljubljana

Priporočen je prostovoljni dar za pokritje stroškov izhajanja revije.
Transakcijski račun pri Delavski hranilnici: SI56 6100 0002 0986006

(DRZNA) ODLOČITEV

Jesen sama po sebi vabi k razmisleku o sadovih – tudi tistih, ki štejejo za večnost.

Naš spomin ob omembi sadov, tistih življenjskih, zelo verjetno najprej poseže po prvih prijateljstvih, ljubeznih, uspešnih treningih, nastopih, tekmah, ocenah. Morda tudi po uspešno dokončani izobrazbi. Prvi plači. Uspešno izpeljanem projektu ali več njih. Človek dalje pomisli na moža ali ženo. Poroko. Otroke. Stanovanje. Hišo. Vsekakor sem izpustila celo vrsto »pomembnih« predmetov. Kot so športna oprema, lepa oblačila, avto, kuhinjski seti, knjige, aparati, orodja ...

Polja, vrtovi in sadovnjaki in sploh vse, kar nam narava da – pa je že nekako samo po sebi vključeno v predstavo o sadovih.

In veste, kar strese me ob tem, ko pomislim, kaj od naštetega bo z menoj na Cilju. Kamor romam(o). »Cilj je nebo!« me je presunilo in prebudilo, ko je ob godu svetega Jakoba, sredi vročega poletja, to zazvenelo iz ust frančiškanskega duhovnika na enem od hrvaških otokov. Cilj je torej znan. Ampak v resnici je tudi pot do Cilja znana. In sadovi, ki jih lahko vzgajamo in okušamo na njej in ob njej.

»Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje.« (Gal 5,22-23)

Gledam te Pavlove besede in opravljam samoinventuro.

Bom uspela, preden pridem na cilj, posaditi in vzgojiti katerega od naštetih sadov? Mi je kakšnega že uspelo? Sem nad katerim prehitro obupala, ga prepustila škodljivcem?

Pridelava in negovanje sadov Duha je pravzaprav direktna povezava s Ciljem. Je pot do tja.

Je recept za srečno življenje, zdrave odnose, dobro počutje, uresničenost. Za vse tisto torej, kar prinašajo predmeti in storitve, ki kričijo s panojev in zaslonov.

Poimenovanje »sadovi« Duha verjetno ni naključno. Seveda. Gre za vzgojo. Potrpežljivost. Vztrajnost. A še pred tem – gre za *odločitev*.

Zdi se, da nas dandanes svet prav zares izziva, da se *odločimo*, kaj bomo sadili in vzgajali. Ampak odločimo zares – in za tem stojimo.

Kajti *svoboda* se zdi dandanes do te mere ugrabljena in zlorabljen, da »lahko« pridelujemo kar koli, četudi morda ne prinaša sadov. Ali pa celo *ne pridelujemo*. Ker zakaj bi? Komu se to sploh da? Ampak *ne*, mi nismo ustvarjeni za *nič*.

foto: osebni arhiv

Seveda je danes zelo drzno *odločiti se*, pri tem *vztrajati* in temu *ostati zvest*. In če grem še korak dlje – to *živeti transparentno*, tako da »se vidi«, ne nekje naskrivaj. *Pričevati torej*.

Kaj šele, če govorimo o tem, da se odločim živeti vrednote, ki prinašajo sadove, kot jih našteva Pavel – Sadove Duha. To namreč pomeni, da se odločiš za *Gospodov stil življenja*. In zdi se, da bo prav *to* vse bolj jasno vloga nas, romarjev upanja – ki hodimo proti Cilju – proti Gospodovemu objemu. ...

foto_Pascal Meier (Unsplash)

BETON IN REGRAT

Seveda ljubim.
Vse po vrsti.
Le da je vrsta
zelo dolga.

Regrat
je izjemna
in čudovita roža.
In je znamenje
upanja
in znamenje
Svetega Duha.

Kadar ne vem, o čem točno naj pišem, ali pa kadar dobro vem, a me je strah, kaj bo, če bom iskren, se zatečem k nakladanju. Zato bom najprej malo »naložil« in naj mi bo s tem priznanjem vsaj pregovorna polovica že odpuščena, za drugo polovico pa vas prav ponižno prosim.

Torej ...

Pozvan sem bil, da napišem kaj o sadovih svetega leta. Čisto dobesedno je v mailu pisalo, da je tema pisanja »Sveto leto: sadovi v konkretnem življenju«.

Bi bilo morda bolje, ko bi pisal o »konkretnih sadovih«? In kaj sploh je »konkretno«, se je v meni zbudil zoprni sfalirani študent slavistike, ki vsake toliko vzroji zaradi nepotrebne uporabe tujk, čeprav jih sam, vsaj v pogovoru, redno in brez pomislekov uporablja. S pomočjo SSKJ-ja ali Frana si lahko vsakdo slovenščino, ki jo piše in govori, hitro prevede v slovenščino, ki jo razume ali bi jo moral razumeti, a to zdaj ni pomembno. Beseda »konkretno« mene osebno vedno potegne k angleščini in k besedi »concrete«, ki seveda pomeni – *beton*, da prevedem vsem tistim brez papirnatega ali

spletnega slovarja.

Kakšne sadove torej lahko pričakujem v svojem zabetoniranem življenju? Kaj bo zraslo na betonu oziroma iz betona?

Ko spregovorimo o *veri*, *upanju* in *ljubezni*, smo kristjani vse prepogosto podobni kakšni ne nujno plavalasi kandidatki za že neke vrste *miss*, ki na vprašanje, kaj si želi, dahne: »Mir na svetu!« pri čemer je ta svetovni mir prav nič ne briga, ve pa, da mora za zmago reči kaj vsečnega. Nadvse srečna je, da lahko svoje noge in oprsje razkazuje v kopal-kah, in blesteče našminkana ne razmišlja, da prav ta trenutek nekje padajo bombe.

Seveda verujem v Boga. Ki je tam nekje daleč nad oblaki. In se mi ga prav nič še ne mudi srečati. Ki me ljubi, kakršenkoli že sem, in me podpira pri mojih načrtih.

Seveda upam. Da bo nekoč – enkrat že – vse tako, kot mora biti. Če ne prej – v nebesih. Kjer se bom družil z angeli in svetniki. Tam nekje daleč nad oblaki. V nebesih, ki so mi zagotovljena. Saj me Bog ljubi in mi bo vse odpustil.

Seveda ljubim. Vse po vrsti. Le da je vrsta zelo

SADOVI SVETOLETNEGA ROMANJA MLADIH V RIM

Ob koncu julija in v začetku avgusta 2025 se je kar sedemsto mladih iz Slovenije pridružilo tisočem vrstnikov z vsega sveta na svetoletnem romanju v Rim. Teden dni so preživeli v molitvi, katehezah, na bogoslužjih in srečanjih, ki so jim pustila globoke sledi. Srečali so se s papežem, obiskali veličastne rimske bazilike, delili veselje ob skupnem petju in molitvi ter izkusili moč Božjega usmiljenja pri zakramentu spovedi. O svojih doživetjih, vtisih in sadovih romanja so spregovorili Sara, Lucija in Rok, s katerimi se je pogovarjala s. Snežna Večko.

foto: osebni arhiv (Rok Berkopec)

Še nikoli prej nisem videla toliko ljudi, in to mladih, zbranih na kupu z enim samim namenom in ciljem – da se še bolj zblížajo z Bogom.

Srečali ste se s tisoči vrstnikov z vsega sveta, srečali ste se s svetim očetom, obiskali ste veličastne rimske cerkve ... Veliko vtisov. Kateri se te je najbolj dotaknil?

SARA: Od obilice novih doživetj se mi je gotovo najbolj vtisnil v spomin trenutek, ko smo v torek prvič prišli pred Trg svetega Petra in sem pred sabo zagledala ogromno množico. V preteklosti sem se že udeležila kakšnega romanja, to tudi ni bil moj prvi obisk Rima in Vatikana. Vendar je bilo

tokrat povsem drugače. Še nikoli prej nisem videla toliko ljudi, in to mladih, zbranih na kupu z enim samim namenom in ciljem – da se še bolj zblížajo z Bogom. Vzdušje je bilo neopisljivo: popoldanska poletna vročina, nobenega osebnega prostora v gneči, trg napolnjen z glasnim petjem in vzklikanjem, a kljub temu, kamor koli sem se ozrla, sami nasmejani obrazi.

LUCIJA: Najbolj se me je dotaknila množica mladih, ki je v Rim prišla, da bi med drugim občutila tudi vesoljnost Cerkve. To sem sama najbolj zaznala ravno v njenem navideznem nasprotju – v tišini med sobotno večerno adoracijo, ki jo je vodil papež. Za vedno se bom namreč (poleg čudovitega sončnega zahoda pred adoracijo in smejočega papeža, ki se vozi med neskončno množico mladih) spominjala zbranosti mladih pri molitvi pred izpostavljenim Kristusom ter pod milim zvezdnatim nebom odpetega speva »Anima Christi«.

ROK: Osebnost se me je najbolj dotaknilo srečanje s papežem, ki sem ga imel priložnost videti šele zadnji dan pri maši, saj smo pri uvodni maši čakali tri ure in nam zaradi gneče ni uspelo priti v Vatikan, kaj šele na Trg svetega Petra. Hkrati se me je dotaknila tudi nepregledna množica mladih vernikov s celega sveta.

Imeli ste tudi kateheze. Kako so pripomogle h globljemu doživetju romanja?

SARA: Kateheze se me vedno najbolj dotaknejo, kadar jih spremlja glasba – in tu je nikakor ni primanjkovalo. Vedno se razveselim trenutkov, ko je cerkev polna mladih, saj to pomeni čudovito petje ob spremljavi benda, ki se dotakne duše.

LUCIJA: Obe katehezi, ki sem se ju udeležila, sta me spodbudili k aktivnemu krščanskemu življenju – k življenju pristne vere v skupnosti, v kateri bi si res želela biti oziroma postati nosilka upanja in ljubezni, čeprav je to včasih zahtevno in naporno. Spodbude katehez so svoje prve sadove pokazale že na romanju.

ROK: Pripomogle so, da sem opravil sveto spoved, in k skupinskemu petju slovenskih slavnih pesmi.

SADOVI BOŽJEGA KRALJESTVA SE NIKOLI NE BODO SVETILI KAKOR REKLAMNI NAPISI

Na praznik povišanja Svetega križa je bil v župnijski cerkvi v Črenšovcih za škofa v murskosoboški škofiji posvečen duhovnik celjske škofije dr. Janez Kozinc. Pred vstopom v bogoslovje in teološkim študijem je dosegel doktorat iz kemije in deloval na tem področju. Z njim smo se pogovarjali o njegovem otroštvu in vzgoji, o odnosu do Svetega pisma ter o različnih pogledih na življenje, saj se je tej tematiki posvetil v svoji magistrski nalogi na Teološki fakulteti.

Se še spomnite trenutka, ko ste izvedeli, da vas je papež imenoval za škofa Murske Sobote? Kje ste bili in kakšni

so bili vaši prvi občutki? Kaj ste storili najprej in s kom ste delili to novico?

Spomin je še živ, ja. Običajno je tako, da te nuncij ne kliče v Ljubljano na kavico, ampak gre za kaj bolj resnega. Občutek, ko mi je povedal, za kaj gre, je bil v prvi vrsti nemoč. Ko sem se pred 19 leti odločal slediti Jezusu v duhovništvu, sem imel sanje, kako bi lahko dobro odživel življenje v čudovitem župniškem delu. Gospod je torej pripravil nekaj drugega. In slovo od sanj, načrtov, ki so bili moji, ni prijetna reč. Ko sem prišel iz nunciature nazaj v Šmarje, se zdi kar najbolj naravno, da sem šel v cerkev in se »malo pogovoril« z Marijo in Jezusom. Za javnost je novica bila še skrita do 18. junija.

Božja beseda mi je postala bližje v pozni OŠ, ker pa sem se tedaj upiral molitvi po obrazcih, sem molitev nadomestil s prebiranjem Svetega pisma.

foto_Vidar Nordli Mathisen (Unsplash)

SADOVI ABRAHAMOVEGA ŽIVLJENJA

Abraham je prvi lik novega človeka, ki tvega, da Bogu zaupa in posluša njegov glas.

Bralec Postave je popotnik, ki nima trajne domovine.

Lik Abrahama igra v Svetem pismu ključno vlogo. Na začetku nam pisci predočajo svet, kakršnega si je Bog želel in ustvaril. Človek je živel v skladu z Bogom, soljudmi in samim seboj. Mudil se je v Božji bližini in mu zaupal. Potem pa je začel dvomiti o njegovi dobrohotnosti in hotel biti več, kot je. S tem se je začela nova resničnost, ki je bila zaznamovana z nezaupanjem ter nasiljem. Gradnja babilonskega stolpa je zadnja točka te poti. Ljudje so hoteli priti do neba in prav ob tem izgubili pot do sočloveka, ker se jim je pomešal jezik. Razkropljeni so bili po vsej zemlji. Vse to je v Svetem pismu označeno z naslovom »Začetki sveta in človeštva«. Življenje, ki je zaznamovano z grehom ter nezaupanjem do Boga, je postalo usoda slehernega človeka. Ker ne živimo več v raju, je pot vere težavna, ni več samoumevna.

Zato Geneza prav na tej točki spremeni zorni kot. Z vidika enega človeka, Abrahama, želi pred tem zelo temnim ozadjem orisati pot vere. To se ne dogaja več na odru vesoljne zgodovine, temveč v življenju posameznika. Abraham je prvi lik novega človeka, ki tvega, da Bogu zaupa in posluša njegov glas.

ČLOVEK OBLJUBE

Ko je Abrahama, ki se je imenoval še Abram, dosegel Božji klic, je bil star petinsedemdeset let (1 Mz 12,4). Prvo soočenje z Bogom se začne z obljubo. Zapusti naj svojo domovino in se poda v deželo, ki mu jo bo Bog pokazal. To bo vir blagoslova, ki bo po njem dosegel vse rodove zemlje (1 Mz 12,1-3). Kakor pot človeštva pri stvarjenju sveta (1 Mz 1,28) se tudi zgodovina odrešenja začne

KO ŽIVLJENJE ZADRHTI: KAKO MIRNO ČAKATI NA BOŽJO REŠITEV IN OHRANITI UPANJE

V življenju pogosto pridejo trenutki, ko se zdi, da se vse ustavi, da smo v temi. Takrat se pokaže, kaj pomeni upanje. Sveto pismo nas uči, da upanje ni poceni optimizem ali bežanje v lepe misli, ampak moč tihega in potrpežljivega zaupanja, da Bog vodi zgodovino in naše osebne poti. To je napor srca, ki vztraja, dokler se ne razodene Gospodova rešitev.

DOBRO JE MIRNO ČAKATI

V torek, 27. avgusta 2019, sem izvedel za diagnozo – akutna mieloblastna levkemija (AML). Najprej sem poklical ženo. Zjokala se je in obvestila otroke. Potem sem poklical prijatelja Benjamina Siterja.

Tudi on je zajokal. Zvečer je prišel v Ljubljano k maši. Skupaj z Marinko sta molila.

Naslednje jutro je Marinka ostala sama s Svetim pismom v roki. Kot vsak dan, le da je bila tokrat sama. »Brala bom kar Žalostinke, ker sem tako žalostna.« Odprla je, listala, brala. Iz besedila ji izstopi vrstica: »Dobro je mirno čakati na rešitev Gospodovo.« (Žal 3,26) Zelo kratka vrstica, vrstica miru, vrstica upanja, ki temelji na zaupanju Bogu. Umirila se je, molila še naprej in zaupala.

KAJ POMENI TA KRATKA VRSTICA?

Dobro je poudarja vrednost notranjega miru, potrpežljivosti in duhovne zrelosti.

Upanje ni poceni optimizem ali bežanje v lepe misli, ampak moč tihega in potrpežljivega zaupanja.

TEKMA ZA NEMINLJIV VENEC

Apostol Pavel in njegove športne metafore

Apostol Pavel – kakor ga poznamo iz njegovih številnih pisem prvim krščanskim skupnostim – je uporabljal zelo sočen, živahen jezik. Da je tako, lahko v veliki meri zagotovo najprej pripišemo njegovemu ognjevitemu karakterju, zaradi katerega je bil v svojih pismih zelo neposreden, pa tudi zelo plastičen. Njegova druga zelo pomembna značilnost, ki je vplivala na slikovito izražanje v pismih, pa je bila gotovo ta, da je bil poleg velike predanosti Kristusu hkrati z nogami trdno zasidran v tem svetu, kar lahko sklepamo iz njegovih številnih metafor, ki jih je pogostoma uporabljal v svojih nasvetih skupnostim. Med bolj ljubimi so mu bile gotovo športne metafore, ki so zaradi popularnosti športa blizu tudi današnjemu človeku – in zato primerne, da jih pobliže spoznamo.

Apostol je večkrat denimo uporabil besede za »tek« ali »tekmo« (Apd 13,25; 20,24; Rim 9,16; 1 Kor 9,24; Gal 2,2; 5,7; Flp 2,16; 2 Tes 3,1; 2 Tim 4,7). Pavel je uporabljal tudi besede, ki so

v misli njegovih bralcev priklicale podobe takratnih priljubljenih športnih iger. Mednje spadajo »nagrada« (1 Kor 9,24), »venec« (1 Kor 9,25), »cilj« (Flp 3,14), »izključitev« (1 Kor 9,27) in podobno. Da bi zato v celoti razumeli pomen Pavlovih besed, moramo poznati del njegovega zgodovinskega okolja, iz katerega je črpal. Pavlove športne metafore namreč niso nekaj naključnega, ampak so globoko zasidrane v zgodovinsko in kulturno ozadje antične Grčije in Rima, posebej Korinta, kjer je Pavel dolgo deloval. Pavlovi poslušalci so bili torej s športnimi igrami dobro seznanjeni, zato so njegove metafore delovale kot retorično zelo učinkovito sredstvo.

ŠPORTNE IGRE V GRŠKEM SVETU

V grškem svetu so bile tedaj seveda najbolj znane (tudi danes znova obujene) *olimpijske igre*, ki so od leta 776 pr. Kr. potekale vsaka 4 leta. Niso pa to bile edine igre. Omenimo še za Pavlovo ožje okolje

Pavlove športne metafore so globoko zasidrane v zgodovinsko in kulturno ozadje antične Grčije in Rima.

foto_osebni arhiv

PRVE DRUŽINSKE SVETOPISEMSKE DUHOVNE VAJE – NAJLEPŠI SAD

Zakonca Ciraj sta zavedna kristjana, starša štirih otrok, ki sta na odgovornih položajih vedno pričevala za vero, tudi za ceno izgube položaja. Pri tem sta se hranila iz Božje besede.

Marta Ciraj, po rodu Korošica, iz kmečke družine s petimi otroki z Brdinj, je doktorica kmetijskih znanosti. Od osamosvojitve dalje je bila zaposlena na različnih, predvsem vodstvenih mestih v državni upravi. Bila je politično aktivna na več ravneh, pobudnica in soustanoviteljica dobrodelne Ustanove Petra Pavla Glavarja v Komendi, ki štipendira nadarjene socialno šibke občane Občine Komenda in nudi socialno pomoč pomoči potrebnim. Od mladosti poje v cerkvenih pevskih zborih.

V toku svoje kariere je vodila pripravo in bila soavtorica več zakonov s področja rastlin in kemikalij, kemičnega orožja idr. Delala je za človekove pravice na področju okolja in zdravja na Ministrstvu za zdravje Republike Slovenije. Vodila in izpeljala je ratifikacijo Konvencije Sveta Evrope o preprečitvi trgovanja s človeškimi organi ter Konvencijo Sveta Evrope o ponarejanju medicinskih izdelkov in podobnih kaznivih dejanjih, ki ogrožajo javno zdravje.

Jožef Ciraj je štiriinštirideset let preživel kot diplomat, sicer se pa rad ukvarja tudi z zgodovino in geografijo, zbirateljstvom, rodoslovjem, arhivstiko, muzejstvom in publicistiko. Rojen je bil

foto: freepik

KAJ VIDI TVOJA LJUBEZEN, GOSPOD, KO SE OZREŠ NAME?

Ker te vrstice pišem za revijo z naslovom *Božja beseda danes* in ker rubrika, v kateri bodo objavljene, nosi naslov *Izziv za osebno delo*, bom pač s teboj delil nekaj misli o tem, kako me Božja beseda izziva v teh dneh. Morda bodo tudi tebi v izziv ali celo v pomoč ...

Ko sem sprejel prijazno povabilo, da napišem nekaj za *Izziv za osebno delo*, je v mojem srcu zazvenela beseda iz Prve Samuelove knjige: »Zares, Gospod ne vidi, kakor vidi človek. Človek namreč vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce.« (1 Sam 16,7)

Torej ... Božji pogled! Pogled ljubezni! »Rentgenski« pogled v skrivnost drugega! To, da je drugi zame vedno sveta skrivnost, sem slišal že na začetku svoje redovniške poti v katehezah brata Ignacia Laranage v okviru Delavnic molitve in življenja. Prav v okolju te čudovite šole molitve sem se pri petindvajsetih letih začel prvič

resno (beri: vsakodnevno) srečevati z živim Bogom preko Božje besede. Drugi je sveta skrivnost, sveta zemlja, pred katero je treba sezuti čevlje z nog in bos stopiti naproti najgloblji resnici drugega. Enostavno ne smem z »gojzarji« gaziti po srcu brata oz. sestre.

In vendar to počnem (počnemo?)!

Pred meseci sem na Facebooku naletel na fotografijo močno potetovirane mlade ženske, ki je mirno sedela v cerkveni klopi. Komentarji – najverjetneje dobronamerni – v stilu »Ja, tudi takšne uboge revčke moramo sprejeti medse« so me precej vznemirili. Kako namreč vemo, kaj je najgloblja resničnost tega dekleta, kakšno je njeno srce, kakšen je njen odnos z Gospodom, kakšna so njena hrepenenja? Ja, seveda, tetovaže verjetno res govorijo o njenih iskanjih, mogoče tudi o tavanjih brez Gospoda, a kljub temu: Kako vem, da je v Gospodovih očeh »bolj grešna« od mene?!

FILMSKE JASLICE

Zgodba o Kristusovem rojstvu (The Nativity Story)
Film (2006)

Keisha Castle-Hughes, ki je leta 2004 prejela nominacijo za oskarja za glavno vlogo v drami *Legendi o jezdecu kitov*, je razkrila, da je v času snemanja filma *Zgodba o Kristusovem rojstvu* še kot najstnica zanosila in se tako tudi sama znašla v podobni življenjski situaciji kot Marija. Film je sicer zaznamoval še en zgodovinski mejnik – postal je prvi celovečerec, ki je bil premierno prikazan v Vatikanu.

Jezusovo rojstvo je v filmu prikazano z veliko

mero vizualne in vsebinske resnosti. Že na začetku gledalca šokira presenetljivo ekspliciten prizor poboja betlehemskih dečkov, ki pa je proti koncu filma prikazan le mimogrede in brez nepotrebne izpostavljanja nasilja. To priča o premišljeni režiji Catherine Hardwicke, ki je znana po svojem čutu za ravnotežje med emocionalno globino in vizualno učinkovitostjo. Namesto da bi zaključek zdrsnil v tragedijo, film izzveni v ganljivem Marijinem hvalospevu Magnifikat.

Foto_Monika Rudolf

POGLEJ GOR!

Na letošnji 44. Stični mladih je med sveto mašo mlade nagovoril celjski škof Maksimilijan Matjaž. Spodbudil jih je ob geslu *Poglej gor!*

Mame so nas učile ravno obratno: »Ne glej naokrog ... glej pod noge, da se ne spotakneš!« Gotovo se je kdo že kdaj zaletel v kakšno klopco ali steber, če je preveč gledal gor in naokrog. Pa tudi sicer, pogledati dol – denimo v svoj telefon – je veliko bolj varno. Dokler gledaš dol, ne vidiš ničesar in nikogar drugega, si lepo »na varnem«, v svojem svetu, v svoji zgodbi, v svojih načrtih. Če pa pogledaš gor, je nevarno, da zagledaš koga, ki te kaj sprašuje, ki si kaj želi, ki te kaj prosi ... In tvojega miru je konec.

Videnje apostola Janeza v knjigi Razodetja je nekaj zelo temeljnega za naše upanje, za našo sedanost in za našo prihodnost: Bog ima z nami načrte. Pri Bogu imamo svoj prostor! Vsak je rojen iz njegovega naročja; vsak je dobil enkratne darove, s katerimi lahko zastavi, postavi in izpelje svoje življenje, ki ima smisel, življenje, ki ga bo z veseljem živel. To je temelj in razlog našega upanja! Zato pogledjmo gor v ta nebeški Jeruzalem, ki nam je obljubljen: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi!

In prebival bo z njimi in oni bodo njegovo ljudstvo in Bog sam bo z njimi, njihov Bog.« (Raz 21.3) Bog bo z nami! Bog si nas želi. Vemo, da Bog ne prebiva fizično »tam gori nad oblaki«, in zato nikomur ni treba preveč premikati glave in iskati, kje tam gori bi bil Bog. Jezus je svojim pri zadnji večerji obljubil, da jim bo poslal drugega Duha Tolažnika, ki bo ostal vedno pri njih ter jim govoril, jih učil in spomnil vsega, kar jim je povedal.

Da, ta njegov Duh je že v nas vseh. Prejeli smo ga pri krstu, pri birmi smo zavezo z njim potrdili in pri vsaki sv. maši nas znova in znova prežame, napoji in okrepi. Po vsaki Božji besedi, ki jo slišimo, nekaj zagori v nas in nas zgane, ker je ta beseda gnana od tiste Očetove ljubezni, ki ji je mar za vsakega človeka, in od Očeta, ki smo vsi njegovi ljubljene Božji otroci. Bog je sestopil v našo človeško konkretnost, v to, kar smo, tudi v našo nepopolnost in šibkost, v tvoje in moje konkretno življenje. Zato naše upanje ne raste samo iz pogleda na nebeški Jeruzalem, ampak izvira tudi iz tega veselja, da nas

JUBILEJNA MOLITEV ZA SADOVE: OSTANITE IN OBRODITE!

Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosíte, karkoli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je poveljčan moj Oče, da obrodite obilo sadu in postanete moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni! Jn 15,7-8

V rog zatrobite,
jubilej razglasite,
se k meni vrnite
in se spokorite,
vrata odprite,
skozme vstopite,
se k izviru vrnite
in upanje budite,
da sad obrodite.

Suho zalijte,
kar je treba, sežgite,
zemljo gnojite
in ne pozabite:
Seme raste, ko spite.
Ga posadite,
mu prostor pustite
ter zemlji izročite,
da sad obrodite.

Vse prinesite
in si razdelite,
ostanke zberite,
košare napolnite,
jih skrbno shranite,
se zahvalite,
k mizi hitite,
me jejte in pijte,
da sad obrodite.

foto_Darren Richardson (Unsplash)

Pogumni bodite,
svoj križ vzemite,
z menoj ga nosite,
se od mene učite,
pogled spremenite,
v življenje stopite
in zanj ne skrbite.
V meni ostanite,
da sad obrodite.

Nenehno molite,
Očeta slavite,
se Duhu odprite,
z menoj govorite,
Besedo berite,
za vse me prosite,
skupaj hodite,
mreže vrzite,
da sad obrodite.

Za uboge skrbite,
žalostne bodrite,
vsem odpustite,
bruna izderite,
vse potrpite,
nikdar ne sodite,
sovražnike ljubite
in drugim služite,
da sad obrodite.

foto_Nataliya Melnychuk (Unsplash)

JANEZ: A LAHKO NEKAJ NAPIŠEM O TEBI?
JUDA: JA, AMPAK BODI NATANČEN ...

Juda (ne Iškarijot)
mu je rekel: ...
(Jn 14,22)

INTROVERT NA ZABAVI:

Hrepenim, da
bi se razrešil ...
(Fil 1,23)

ŽENSKA VOŠČILA ZA ROJSTNI DAN:

Moja sestra, moja
draga, golobica moja,
moja krasotica ...
(Vp 5,2)

POSVETNEŽI EN DAN PO BOŽIČU:

Zdaj pa snemi
okrasje!
(2 Mz 33,5)

KO V PRVEM POSKUSU VSTAVIŠ
USB:

Na rokah te
bodo nosili ...
(Ps 91,12)

NERODEN DOGODEK IZ PRETEKLOSTI

Spominjal se te bom na
svojem ležišču, v nočnih
stražah premišljeval o
tebi ...
(Ps 63,7)

ZAVOD
BIBLIČNO
GIBANJE

BIBLIČNA ŠOLA
Evangelii gaudium

**Novo študijsko leto (2025/2026)
bomo posvetili modrostnim besedilom.**

Med modrostne knjige spada pet knjig Stare zaveze: Job, Pregovori, Pridigar (Kohelet), Sirahova knjiga (Ekleziastik) in Knjiga modrosti. Tem dodajamo še Psalme in Visoko pesem. Po tradicionalnem mnenju je nekatere od teh del napisal kralj Salomon.

Modrostne knjige se večinoma bolj kot za velike teološke teme in zgodovino ter prihodnost lastnega ljudstva zanimajo za osebno usodo posameznika v luči svetopisemskega Boga. Prava modrost je pravzaprav strah Božji, strah Božji pa je pobožnost. Modrostna literatura se neposredno ukvarja z življenjem v luči večno veljavnih resnic.

V Biblični šoli bomo enkrat mesečno predstavili izbrane modrostne odlomke. Pri vsakem predavanju bodo podane zgodovinska, eksegetska in duhovna razlaga določenega odlomka, sledili bodo napotki za nadaljnje branje, molitev in pogovor.

*Uvodno besedo bo imel celjski škof
msgr. dr. Maksimilijan Matjaž,
besedila bodo predstavili
dr. s. Snežna Večko,
dr. Samo Skralovnik in drugi.*

Datumi srečanj so
(vsakič od 17.00 do 18.30):

27. 11. 2025	26. 3. 2026
18. 12. 2025	23. 4. 2026
22. 1. 2026	28. 5. 2026 in
26. 2. 2026	25. 6. 2026 (v živo)